

Pa dokle, bre?

Nekada miran gradić nadomak Beograda, rođen na mestu gde se „Dunav uliva u Tamiš”, bio je prepoznatljiv po istoriji, tradiciji, industriji, kulturi, sportu... Istina, Pančevo je vazda bilo i prva asocijacija za zagađenje ili buvljak, ali i to je bolje od ovoga što nas je sada zadesilo – vesti iz našega grada vodeće su u „crnim hronikama” srpskih medija.

Jedna od tek ispredenih crnih niti od kojih se plete surova svakodnevnica ovdašnja, glasi da je radnica zadužena za finansije u Gradskoj biblioteci proneverila višemilionski iznos! Očito ni institucije kulture lopovima nisu svetinja. Dobro nađubreno tle na kome uspevaju hohštapleri svih fela – to je naša majka Srbija.

Opipavali smo kakav je bio puls grada kad je ova informacija procurila međ njegove sokake. Umesto da se zgražavaju nad činjenicom da se ovakav sramotan lopovluk desio, Pančevci i Pančevke su se mahom pitali: a otkud Gradskoj biblioteci tol'ke pare? Sve će nam se samo kasti čim dotičnoj gospođi organi gonjenja ručne zglobove ukrase narukvicama srebrnoga sjaja. Onim što se ključem zatvaraju, jašta.

Kradu čak i klinici s taze stečenim ličnim kartama. Ponesu nožekanje i eto ih u nekoj radnji. Ako se oni pitaju – može se i u po bela dana uperiti sečivo u prodavačicu i gurnuti mlađana ručica u kasu. Ko im se suprotstavi, susrešće se s nožem. Ne libe se da ga upotrebe. I jesu, baš prošle nedelje. Dok su im se majke pitale zašto deca kasne na ručak, nisu ni slutile da im sinovi baš osvajaju „srebrne medalje”. Opet one što se na zglobove meću. Policija je bila brza ovog puta. Ali nisu oni jedini. U tome je problem.

Ima još. Izvesni Pančevac osuđen je na šest godina zatvora zbog zlostavljanja, podvođenja i prodaje devojčice. Da, da, dobro ste pročitali: šest godina. Ne šezdeset. Ne čak ni šesnaest. Držao ju je zatočenu u napuštenoj kući u Pančevu. Terao ju je na prostituciju i od nje otimao novac. Nezadovoljan „zaradom” od 2.000 dinara po „klijentu”, prodao ju je rođaci za pečeno prase!!! Srećom, devojčica je s rođakom otišla u policiju i prijavila ga. Isti ima još deset presuda.

Samo neki od naslova koji su poslednjih dana punili stupce srpske štampe su i: „Pančevac prevezio sedam kilograma droge u automobilu”, „Divlji prevoznik

napao vozača ATP-a", „Zaplenjena tona gaća namenjena prodaji na pančevačkom buvljaku", „U Pančevu uhapšen jedan od krijumčara ilegalnih imigranata"... Devojka se „predozirala" biljnim tamjanom u Narodnoj bašti. Pa se dogodio još jedan identični slučaj, opet tu u komšiluku...

Pre neki dan naša nesrećna sugrađanka oduzela je sebi život skokom sa zgrade. Nedavno je u eksploziji cisterne koja nije bila dobro očišćena poginuo iskusni varilac, majstorčina... Malo-malo pa na videlo izađu i neke „zaostale" afere sa đubrivom u „Azotari". A tu je i čuvena priča s pančevačkom Apotekom. Kažu, ima tamo nekoliko zaposlenih koji su diplomirali na FZRV-u (fakultetu za rođačke veze). Mi pitali direktorku je l' istina. Direktorka prekršila Zakon o slobodnom pristupu informacijama, pa zaboravila da odgovori. Ovim putem je podsećamo da to učini. Mi nećemo odustati.

U isto vreme po gradu, kao nekad onaj „lanac sreće", kruže anonimna pisma u kojima se gradonačelnik optužuje da je na revers uzeo skupoceni telefon od JKP-a „Grejanje". Prvi čovek grada potvrđuje, kaže – njegov bio pokvaren, pa pozajmio nakratko sokoćalo od 300 evra. Eto, da znate. Ako vam crkne mobilni, „Grejanje" je nadležno. Ali samo ako ste gradonačelnik.

Inspektori zatvaraju kafane zbog jedne „crvene", Direkcija nema kome da izda lokale. U gradu sve stoji. Saplićemo se o pseći izmet. Ma, u izmetu smo do guše.

A godine lete... Hoće li naše Pančevo ikada više postati mesto u koje „želiš da se vratiš, da dođeš u samog sebe jednoga dana"? Eh...

Aleksandar Živković